

VIII Międzynarodowe Spotkanie Szkoły Psychoanalizy EPFCL
pt. „Wiedza i ignorancja w przejściu do bycia analitykiem”.

Otwarcie nr 1. Akt analityczny – pomiędzy końcem a początkami

„A więc wyjdźmy od stanu rzeczy, tak jak się on prezentuje. Któregoś razu dotarliśmy do końca i na tej podstawie musimy wywnioskować, jaki ma to związek z początkiem wszystkich razów.” - Jacques Lacan, Séminarium XV „Akt psychoanalityczny”, wykład z 10 stycznia 1968 r. [1]

W jaki sposób autoryzowanie się w pozycji analityka, właściwe dla końcowej fazy analizy, łączy się z autoryzowaniem się na początku każdej kolejnej przeprowadzanej przez niego psychoanalizy? W jaki sposób moment przejścia od pozycji psychoanalizującego się do pozycji psychoanalityka wpływa na czyjąś praktykę? Jakie wnioski na ten temat uzyskaliśmy od [osób, które po przejściu procedury „passe” uzyskały tytuł] AE [Analityk Szkoły]? Jaką wiedzę przynosi przejście od pozycji psychoanalizującego się do pozycji psychoanalityka i jakie ma ona zastosowanie w operatywności psychoanalizy? Lacan proponuje tu proces dedukcji, a [nasze] najbliższe [międzynarodowe] wydarzenie może być okazją do zbadania tych dwóch stron: logiki aktu i codziennej praktyki psychoanalityków.

Carolina Zaffore

Tłum.: Anna Wojakowska-Skiba

---

[1] Przep. tłum. - niewydane w języku polskim: Lacan, J., *Séminaire XV „L'Acte psychanalytique”, conférence 10 janvier 1968 r.*